

OPIČKA

A LEV

V DŽUNGLI

Margita Čapkovičová

OPIČKA A LEV

V DŽUNGLI

Napísala Margita Čapkovičová

Text COPYRIGHT © 2013 Margita Čapkovičová.

Publikácia UK 2013, Publikácia SK 2015 COPYRIGHT ©, všetky práva vyhradené. Žiadne časti tejto publikácie nesmú byť reprodukované, uložené vo vyhľadávacom systéme alebo prenášané v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami, elektronicky, mechanicky, kopírovaním, nahrávaním, alebo inak bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv COPYRIGHT © 2013 Margita a Kamila Čapkovičová (Margita C., Kamila C.).

Ilustrácie COPYRIGHT © 2013 Kamila Čapkovičová

Autorka obálky, grafická úprava a jazyková korekcia
COPYRIGHT © 2013 Marcela Čapkovičová

www.hviezdy.eu

www.facebook.com/hviezdy.eu

OPIČKA A LEV

V DŽUNGLI

Napísala Margita Čapkovičová

Úvod:

Krátka rozprávka s peknými farebnými ilustráciami je zameraná pre deti predškolského veku.

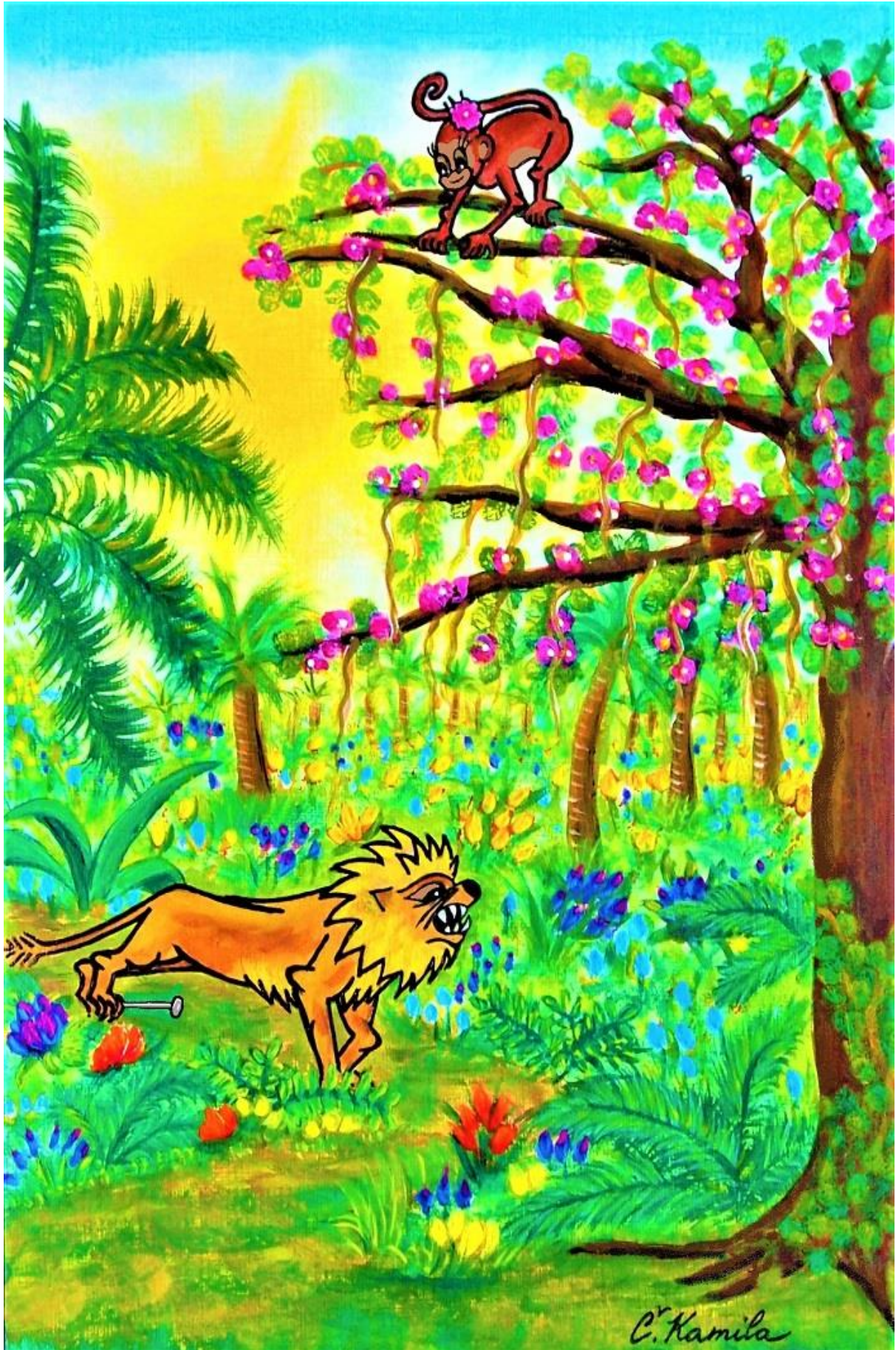
Tento príbeh sa odohral medzi dvoma zvieratami v srdci africkej džungli. Obrovský lev si pomaly kráčal pomedzi stromami. Ticho prerušilo jeho hlučný rev. Z diaľky si všimol opičku. Pomaly sa ku nej približoval. Čo sa udialo potom? To sa dozviete v tejto rozprávke.

OPIČKA A LEV

V DŽUNGLI

Napísala Margita Čapkovičová

V africkej džungli si šťastne žilo veľa rôznych zvierat, vtákov a hmyzu. Medzi nimi bola i opička. Sedela si na dolnej haluzi vysokého stromu. Tešila sa horúcemu slnečnému tichému dňu. V duchu si pomyslela aké má šťastie, že býva na takom krásnom mieste. Bola už hladná a začala sa rozhliadať po potrave. Na zemi si všimla spadnuté orechy. Zliezla dolu zo stromu a nazbierala si ich na kôpku. Opička si s radosťou a chuťou lúskala orechy na zemi. Zrazu bolo ticho v jej okolí prerušené silným revom leva. Čím viac sa približoval ku opičke, tým bol rev silnejší. Zľakla sa a rýchlo sa vyškriabala vysoko na strom. Pozrela sa dolu a všimla si, že lev kríval. Keď prišiel blízko ku stromu, vzlykal od bolesti.

„Lev, prečo tak nariekaš?“ spýtala sa opička.
„Niečo sa mi zapichlo do laby a veľmi ma to bolí. Prosím ťa pomôž mi.“ odpovedal.

„Môžeš mi tvoju labu ukázať odtiaľto z diaľky?“ spýtala sa, lebo nechcela riskovať jej bezpečie hore na strome. Lev bol zúfalý o pomoc, tak súhlasil. Opička sa snažila zaostriť zrak zvrchu stromu na jeho labu. Ale bola príliš vysoko aby videla, čo mu spôsobuje bolesť.

„Lev! Z tejto výšky nič nevidím! Prepáč, ale nemôžem ti pomôcť!“ zvolala na neho dolu.

„Opička prosím ťa pod' dolu. A pozri sa mi na labu zblízka. Nikto iný sa ku mne nepriblíži. Všetci sa ma boja.“ zavzlykal lev.

Opičke jej ho bolo ľúto. Ak by ona bola v ťažkej situácii, dúfala by, aby jej niekto pomohol. Ale veľmi sa bála o svoj život a ísť k nemu bližšie.

„Nejdem dolu! Vyzeráš veľmi hladný a určite ma zožerieš!“ zvolala naspäť.

Lev znížil tón na jemnejší hlas:
„Neboj sa opička, nezjem ťa. Tak ma tá laba
bolí, že nemám chuť ani na jedlo.“

Opička chvíľu váhala a premýšľala
o dôsledkoch. Potom sa rozhodla.

Levovi s povzdychom odpovedala:
„Dobre. Pozriem sa ti na labu zblízka.“

Pomaly, veľmi pomaly zliezala dolu
zo stromu. Zastavila sa na najnižšom konári.
Zavesila sa na ňom chvostom dolu hlavou.
Teraz bola dosť blízko, aby lepšie videla
na jeho labu.

